

چگونگی انتقاد از نوجوانان

از ویژگیهای عمده نوجوانی کسب شخصیت (تشخص طلبی) است .
شخصیت جنبه بیرونی و اکتسابی دارد ، در حالیکه منش جنبه ذاتی و
درونی دارد .

« نوجوان دوستدار کسب شخصیت است »

برای رسیدن به مرحله کسب شخصیت باید دو اصل حاصل شود :

۱) انجام مهارتها و دارا بودن توانمندیهای خاص در برخورد با
دیگران

۲) پذیرفته شدن این مهارتها از سوی اطرافیان

برخی نوجوانان مرحله اول را طی می کنند ولی اگر اطرافیان و مراجع
قدرت او را نپذیرفتند ، دچار عدم تعادل روانی می شود .

در جهت کسب شخصیت باید از دو راه به نوجوان کمک کرد :

* روش کسب مهارتها و توانائیاها را بیاموزد .

* به زبان و رفتار به او بفهمانیم که او را پذیرفته و درک کرده
ایم و شخصیت او قابل پذیرش و احترام است و ما او را به عنوان یک
انسان در حال کمال قبول داریم .

در انتقاد از نوجوان دقت کنیم که تمام شخصیت آنها را مورد حمله
قرار ندهیم و تنها آن قسمتی را مورد سؤال قرار دهیم که نتوانسته
وظیفه اش را درست انجام دهد . هرگز نباید به نوجوان یا هر شخص
دیگر بگوئیم : تو لیاقت نداری و به درد هیچ کاری نمی خوری زیرا
با این جمله تمام حیطه وسیع شخصیت او را مورد حمله قرار داده ایم
و روی هم رفته هر انسان دارای نقاط مثبت و منفی شخصیتی است و

برای مطرح کردن انتقاد بهتر است نخست چند نقطه مثبت او را متذکر شویم سپس اشاره به نقطه منفی نمائیم .

اگر ناگهان و بدون مقدمه شروع به انتقاد کنیم و این انتقاد را به تمام شخصیت نوجوان گسترش دهیم انتقادمان ویرانگر و مخرب خواهد بود .

آلپورت می نویسد : انتقاد از دیگران در حکم جراحی شخصیت است .

جراح روانی کسی است که از ویژگیهای روانی نوجوانان کاملاً آگاهی دارد و روش صحیح انتقاد را می داند . تشویق به جا و انتقاد صحیح و درست می تواند انسان را متحول نماید .

برای مرحله دوم یعنی پذیرش شخصیت از طرف اطرافیان چه کنیم ؟

می توانیم با عمل به او ثابت کنیم که شخصیت او را پذیرفته ایم ، برای رسیدن به این هدف باید او را به عنوان مشاور در برخی امور به خودمان نزدیک کنیم .

حضرت پیامبراکرم (ص) فرمودند : پس از ۱۴ سالگی با فرزندان مشورت کنید .

باید در مسائل مختلف نظر نوجوان را پرسید و نباید فکر کرد که در اثر مشورت ، نوجوان گستاخ می شود .

نوجوانان ثابت کرده اند که اگر به آنان اعتماد کنیم ، برای حفظ اعتماد و تقویت آن دست به هرکاری می زنند که خودشان را شایسته نشان دهند .

حضرت علی (ع) با عبارت زیبایی در این زمینه رابطه تکریم شخصیت و غلبه بر گناهان را بیان فرموده اند : کسی که شخصیتش مورد احترام دیگران قرار گرفت ، لغزشها و شهوتها در نظرش بی ارزش می شوند .

منبع: پایگاه آموزشی صالحین خیبری